

051/1 DØGRO

FYLKE: Hordaland
Kommune: Ulvik og Eidfjord
Nedbørfelt: 17 km²
Toppunkt: 1621 moh.
Utløpspunkt: 0 moh.
Marin grense: ca 100 moh.
Kraftpotensial: 49 GWH
SP-kategori: III
Økonomiklasse: 4
Naturgeogr. region: 35c, 37d

Døgro er et lite vassdrag som ligger på østsiden av Osafjorden og drenerer deler av høyfjellsplatået vest for Hardangerjøkulen. Osafjorden munner ut i Eidfjorden som igjen tilhører Hardangerfjorden. Klimaet er subkontinentalt. Årsnedbøren i lavlandet er et sted mellom 500 og 1000 mm og i høyere liggende områder rundt 1500 mm.

Vassdraget renner fra øst mot vest. Det har sitt flateste parti rundt ca 700 moh. der Døgrdalsvatnet ligger. Dette er den største innsjøen med et areal på snaue 0,3 km². Utløpet er i vestenden av vannet og fra 700 moh. faller elva jevnt til ca 600 moh. Herfra går elva hovedsakelig i foss helt ned til utløpet i fjorden. Innenfor Døgrdalsvatnet ender elva i en botn, Svartebotnen. Fjellsiden i sør går opp i mer enn 1600 moh. der høyeste topp, Onen, ruver i et brekket landskap. Vannskillet i sørøst er over en strekning på flere kilometer dekket av en lang, smal bre. Østlige deler av feltet bærer preg av å ligge i overgangen mellom den ville vestlandsnaturen og de noe roligere formene som kjennetegner viddeplatået i øst.

Tungt forvitrelige granitter dominerer berggrunnen. Med unntak av et tynt usammenhengende løsmassedekke rundt Døgrdalsvatnet og rasmarker i sidene, er feltet fattig på løsmasser. Fjordsiden er dekket av blandingsskog dominert av bjørk og furu. Det er imidlertid også innslag av selje og rogn og av varmekjære arter som hassel og hengebjørk. Bjørk danner skoggrensen ved ca 700 moh.

Det finnes to støler i feltet, Taumasete sørvest for Døgrdalsvatnet og Døgrdalssete i østenden av vannet. Med unntak av disse samt beitepåvirkning i området rundt, er nedbørfeltet lite kulturpåvirket.

Naturfaglige verdier

Vassdraget er et lite lavproduktivt vassdrag med begrenset typeverdi. For flere av naturfagene er vassdraget dårlig kjent. De største verdiene ligger i vassdragets uberørthet. Nordenfor og vestenfor ligger det vernede Vossovassdraget og Granvinvassdraget.

Geofag

Landformene er glasialt utformet og Døgrdalen er dypt nedskåret i fjellmassivet. Dalen er hengende i forhold til Osafjorden. Nedbørsfeltet var antaglig isfritt under siste fase av siste istid. Bunnmorene finnes i dalbunnen og i dalsidene. Under fjellskrentene er det rasmarek.

Liten verneverdi *

Botanikk

Døgro er artsfattig og lavproduktivt med vegetasjonstyper som er vanlige i de deler av regionen som har fattige bergarter. Vassdraget har en rekke fosseenger.

Middels/stor verneverdi **/**

Landfauna

Vassdraget har lite utviklede våtmarksområder og er fattig på våtmarksarter. Skogsområdene ned til fjorden har en relativt rik spurvefuglfauna med flere varmekjære arter bl.a. munk og bøksanger. Hjortebestanden er forholdsvis stor og de høyereliggende delene er helårsområde for rein. Jerv, gaupe og fjellrev forekommer som streifdyr.

Middels verneverdi **

Vannfauna

Det foreligger ikke ferskvannsbiologiske undersøkelser fra vassdraget. Døgrdalsvatnet har en noe for tett ørretbestand med en jevnt fin kvalitet.

Middels/stor verneverdi **(*)

Kulturminneverdier

Funn viser bosetting i steinalder og jernalder ved Osafjorden, bl a på Sygnestveit rett nord for Døgro. Området må sees i sammenheng med nordre del av Hardangervidda, som har rike funn fra hele forhistorien. Innerst i Svartebotn er det en fangstgrav. Hustufter flere steder øst for Døgrdalsvatnet kan ha sammenheng med tidlig beitebruk.

Kulturminner fra nyere tid er hovedsakelig knyttet til stølsdrift. Karakteristisk er sel som står på murte steinfjøs. Særlig har Taumasete et godt bevart og verdifullt bygningsmiljø og stølslandskap. Stølsveien inn Døgrdalen var også kløvvei til gården Kjeåsen lenger øst. Døgrdalssete inngikk i en driftsenhet på tvers av fjorden, med gård på vestsiden og støler på østsiden. Bufeet ble rodd i "kyrabåten". Ved fjorden lå vår- og høststøl, og i de bratte liene ovenfor fantes beiter og slåtter og delvis bearbeidet stølsvei til sommerstølen Døgrdalssete. Ved Døgros utløp i fjorden ligger rester etter to sagbruk.

Området har interessante kulturminner knyttet til utmarksbruk, trolig gjennom et langt tidsrom. Kulturminnene kan bl a belyse tradisjonell ressursutnyttning for fehold i området. De har store kunnskapsverdier og opplevelsesverdier i lokal sammenheng.

Stor verneverdi ***

Friluftsjnteresser

Vassdraget er relativt vanskelig tilgjengelig med bratt terreng og manglende veiforbindelser. Det ligger isolert i forhold til de mer sammenhengende fjellområdene i sør. Landskapet er kontrastrikt, og har flere gode utsiktspunkter utover omkringliggende landskap og fjordsystemer. Området egner seg bra for middels krevende turer og friluftsliv, og forholdene for fiske, jakt og bærsanking er gode. Området brukes av grunneierne og lokalbefolkningen i Ulvik, og er mye brukt av få mennesker. Vassdraget er et alternativt område for middels krevende friluftsliv i et uberørt fjellområde.

Stor verdi ***

Landbruksinteresser

Til sammen sju bruk har stølsretter i området, og det ligger to setrer i nedbørfeltet. Utmarka blir hovedsakelig brukt til sauebeite. Det er begrenset skogsdrift i området pga bratt og tungdrevet terreng.

Liten verdi *

Kraftressurser

Ved å bygge ut fallet mellom Døgrdalsvatnet og sjøen og regulere Døgrdalsvatnet 11 m (+8 m, -3 m), kan en få ut 49 GWh midlere årsproduksjon relativt dyr kraft. Prosjektet er plassert i kategori III (9) i Samlet plan.